

మన పాఠశాల

విశ్వానాథ రమ

“సుగుణ గారూ!”

ఆ పిలుపు వినిపించడం మూడేసారి. అయినా ఆమె స్పందించలేదు. మళ్ళీ ఆ పిలుపు వినిపించడం ఇష్టంలేనట్లు విన్నూ లేచి కర్చెన్ తొలగించింది.

ఎదురుగా అమృతం

ఎప్పటిలా చిరునవ్వు

లోలోపల నుండి తరుమకొస్తున్న కోపాన్ని బలవంతంగా అదిమి పెట్టుకొని చిక్కగా అంది “ఏమిటి?”

“లైబ్రరీ నుండి పుస్తకాలు తెచ్చాను. తీసుకోండి!”

టీపాయ్ మీద పెట్టాడతను.

అతని వంక ఎవ్వరికీ చూస్తూ అంది.

“నాకబ్బరేదు!”

అయినా అతని మొహం ప్రశాంతంగా సెలయేరులా ఉంది.

“పుస్తకాలు మంచి మిత్రుల్లా మనసుకి ఉల్లాసం కలిగిస్తాయ్. చదవండి!”

కార్పిచ్చులా కాలుతున్న ఉద్యోగాన్ని కోపాన్ని నిగ్రహించుకోలేనట్లు గిరున వెనక్కి తిరిగి ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయింది.

ఒకవేళ మింటిని తాకితూ అలల్లా ఎగిసిపడుతున్న ఆలోచనలలోనుండి నమ్మద్రంలో అలజడి రేకెత్తిస్తోంది. భారంగా ఈజిప్షియన్ లో వాలింది.

ఏవిటో ముందు నుండి అతని ప్రవర్తన అనుమానస్పదంగానే ఉంది. ఎప్పుడూ ఏదోనెవం తో తమ వాటాలోకి వచ్చి పిచ్చిపిచ్చిగా వాగుతుంటాడు.

అసలీలాంటి మనిషికి ఇల్లెందుకిచ్చావన తల్లితో ఎప్పటికీ పుడుపోట్లాడుతూనే ఉంటుంది అంతా నడన్ గా జరిగిపోయింది. బంధువులింటికి వెళ్లికి వెళ్లిగానే భాళిగా ఉన్న ముందు వాటాలో ఈ మహానుభావుడు దిగిపోయాడు.

అతని భార్య ప్రవర్తన మరీ ఘోరం ఎప్పుడూ మంకులా ఉంటుంది. వగలు చూస్తే రాత్రికొచ్చే అమెని చూస్తే చెప్పలేనంత ఎలర్జీ తనకి

అమృతం మనసు వెన్న. నిలాంటి సహాయం కావాలన్నా వెంటనే చేస్తాడు. ఏ పిల్ల కూడా బాగా

నెమ్మదస్తరాల్లే సుగుణ! అంటూ తల్లి వాళ్లను వెనకేసుకోస్తుంటే మరీ ఒళ్లు మంటుంది.

ఫస్ట్ తారీకు వచ్చేసరికి అద్దె ఇంట్లోకి అతను మంచివాడిగానే కనిపిస్తాడు. బిసుమరీ! నెలనెలా జీతం తెస్తాం! ఎలాంటి దాన్ని చేసుకున్నాడు. డబ్బు కరువు లేదుగా.

అవయ ఎవరితో సంబంధం లేకా వాళ్ల మానన వాళ్లంటే తనకి చిక్కా అనిపించక పోను.

అదేమిగా పగలు రాత్రి తేలికేకుండా తమింటికి అతనిచ్చి ఏవో కబుర్లు అంటే తన యోగక్షమాలు తెలుసుకోవడం ప్రారంభమైతే మూతం ఒంటికికారం రాసుకున్నాడేమోనని అనిపిస్తోంది.

తనలా ఉంటే ఇతనికేం! తన గోగులు గురించి ఇతని కెందుకింత తాపత్రయం అనిపిస్తుంది.

ప్రతి మనిషి కొన్ని పరిమితులు నిర్ధారించుకుంటే మిగిలినవాళ్ల వర్తనల్ని విచారించాలి. జోక్యం చేసుకోకుండా ఉండటం తన ధీతెలుసుకోవాలి.

అనలెకాగైనా ఏళ్లని ఖాళీ చేయాలి. లేక పోతే తనకి ప్రాణంతో ఉండదు.

ఈమారు ఎవరికీ అద్దెకివ్వకూడదని వాళ్లిచ్చే డబ్బు తమకి ముఖ్యం కాదు. అద్దెకి కాస్త కాలేజీ పెంతుతుందని మొదట్లో అద్దె వ్యధానికి ఒప్పుకుంది.

అదిలా న్యూ సెన్సేగా మారుతుంటే ఊహించలేకపోయింది.

క్రమంగా అమె మస్తిష్కంలో మెచ్చులాంటి అలోచన ప్రవేశించింది.

* *

ముందు వాలాలో సామాన్య శ్రమ వినిపిస్తుంటే మనసు తేలిగా అనిపించ సాగింది సుగుణకి.

ఉదయాన్నే తల్లి మాటలు బలంగా వినిపించాయ్.

“ఇల్లు ఖాళీ చేయమనగానే మృతం ఎంత బాధపడ్డాడు. ఈ విధిలోనే ఇల్లుడికిందిట. అందుకే ఈ రోజు మంచినీటి ఖాళీ చేస్తాడు!” పీడ విరగడంతుంది. గట్టిగా మనసులో పుకొంది

సుగుణ.

సామాన్య శబ్దం క్రమంగా స్వల్పమైపోయింది. హు! ఇక ఇల్లు కామీగా ఉంటుంది. కనీసం అనుభవం అయింది కాబట్టి ఇంట్లోకి ఇళ్లివ్వకూడదు.

తలుపు శబ్దం వినిపించడంతో తన అడుగులు వైపు దృష్టి మరల్చింది.

తాళం చేపులు అందిస్తూ అమ్మ తల్లితో అతనిదే చెప్పబోతుంటే ఆనన్దిగా అనిపిస్తోంది.

“పుట్టిన దగ్గరనుండి అమ్మ అమ్మతో ఉండిన వాణ్ణి. ఎవరి ఆప్యాయత లేకుండానే అలమటిందిపోయాను. అమ్మలా అనిపించే మిమ్మల్ని చెల్లిలా కనిపించే సుగుణ విడిచి వెళ్లాలంటే బాధగానే ఉంది. అందుకే మమ్మల మమకారం పెంచుకోకూడదేమో!”

కాలేజీ చదివేటప్పుడు నా ప్రాంతం చెల్లెలు అచ్చం సుగుణలాగే ఉండేది. కానీ చెల్లెలు ఆరు నెలలకే ఆమె పోయింది. అందుకే సుగుణని చూస్తుంటే తెలిసి ఆత్మీయత కలుగుతోంది.

కానీ... సుగుణకి మాత్రం నా జీవితాన్ని నేనన్నా అయిష్టం ఏర్పడింది. అందుకే నాపట్ల ఎప్పటికప్పుడు దురుసుగా ప్రవర్తించేది. పోనీనేం చిన్న విల్ల. మా ఆవిష్కరణ నెమ్మ

దస్త్రాలు. అందవిహీనుల పట్ల ఈ సమాజం ఎలా ప్రవర్తిస్తుందో తెలుసుకున్నాను. అందుకే ఎప్పటికప్పుడు బాధపడే కమలను ఓదార్చి పెళ్లి చేసుకున్నాను. నా కాలేజీ చదువుకయ్యే ఖర్చు కమల వాళ్లన్నయ్యభరించేడు. అందుకే ఇద్దరం కలిసి ఉద్యోగం చేసి ఆబాకీ తీర్చాలని నిశ్చయించుకున్నాం.

నా సోదంతా చెప్పి వినిగిస్తున్నాను కదూ! మా ఇంటికి వస్తూండండి. తెగిన గాలి పటంలాంటి వాణ్ణి. ఎలాంటి ఆధారం దొరికినా కొండంత అందం ఉన్నట్లు సంబరపడిపోతాను!”

ఇంక ఏ మాటలు వినిపించలేదు సుగుణకు కడుపులోంచి పున్నలా పొంగుతున్న దుఃఖాన్ని అరికట్టలేక రెండు చేతుల్లో మొహాన్ని దాచుకుని వెళ్ళివెళ్ళి విద్యసాగింది.

వెన్నలాంటి స్వచ్ఛమైన మనసున్న అమ్మతం గురించి ఎంత చెడ్డగా భావించుకొంది మనసు పొరల్లో దాగున్న అపమానాలు కరిగి పోతుంటే హిమాలయం లాంటి వ్యక్తిత్వం కలిగిన అమ్మతం మనసుకు లోలోపల జోహార్ల ఇచ్చింది.

నేపాల్ లో
దీపావళి

భారత దేశంలోనే కాకుండా విదేశాల్లో కూడా అమితోత్సాహంతో జరుపుకునే పండుగ దీపావళి. నేపాల్ లో ఈ పండుగను 'తీహార్' అనే పేరుతో రోజులు జరుపుకుంటారు. భారతీయుల వలెనే వారు కూడా లక్ష్మీపూజ చేస్తారు. పండుగ రోజు వారు తమకు ప్రీతి పాత్రమైన జంతువులను కూడా ఈ పండుగలో పాలుపంచుకునేట్లు చేస్తారు. కుక్కలకు ఇవ్వమైన ఆహారం, గోపూజ చేయడం వారి ఆచారం. పండుగ నాడు రాత్రంతా ప్రజలు జాడం ఆడతారు.